

værende Kirke med den Udvidelse, der foretaas, ikke kommer til at koste mere end 70,000 Kr. og naar den faar Plads til 800 Mennesker, er det en Selvfølge, at hvis den Kirke var bleven bygget paa en Gang, og man vilde have anvendt 70,000 til den, vilde man sikkert have faaet Plads nok til 1,000 à 1,100 Mennesker, idet en stor Del af det Beløb, der skal anvendes til Udvidelsen, jo medgaaer til at nedbryde den nuværende Kirke i begge Sider og bryde Hvalvingerne ned oven over den og til at indlægge Varme- og Ventilationsapparat. Der er altsaa næppe nogen Tvivl om, at man i Esbjerg vil være meget vel tjent med at faa en Kirke til 65 à 70,000 Kr., og skulde den Arkitekt, som har udarbejdet dette meget flotte Forslag, ikke være i Stand til at holde sig inden for en saadan Grænse, saa maa dog den Arkitekt, der nu bygger Kirken paa Østerbro, og som altsaa har Erfaringer i den Henseende, kunne bygge Kirken for denne Sum. Det er ikke noget nyt, at man forlanger en bestemt Sum til Opførelsen af en Kirkebygning, og saa indretter Kirken derefter. Det har man gjort i forskellige Landsbykirker; man er i Finansudvalget kommen ind paa at betragte om trent 18,000 Kr. som passende til en Landsbykirke, og det har ogsaa vist sig fuldstændig tilstrækkeligt, uagtet man fra Arkitekternes Side altid har faaet langt større Summer anført til Opførelsen af saadanne Kirker. Naar den højtærede Minister bemærkede, at det var ubilligt at forlange af Præsterne i Esbjerg, at de to Gange daglig skulde prædike i samme Kirke, er jeg ganske enig deri, men saa længe man ikke omordner Sogneforholdene der, forekommer det mig ikke at være nødvendigt, thi saa vilde de to Præster kunne skiftes til hver at prædike i en af Kirkerne daglig eller en af dem i begge Kirker, og det er jo ikke andet eller mere, end der forlanges af den langt overvejende Del af Præsterne i Landsbymenighederne, thi de maa saa godt som alle sammen prædike i to Kirker daglig og have undertiden lange Beje at skulle rejse og ogsaa besværlige Beje imellem Kirkerne. Det forekommer mig altsaa, at det vistnok vil kunne ordnes paa denne Maade, og man vilde derved, saa vidt jeg kan skønne, ikke ud sætte sig for Vanskeligheder. De fleste mindre Købstæder, ja endog saa Købstæder paa 3—4,000 Indbyggere, have jo som Ansees en Landsbymenighed, og Præsterne der maa ogsaa prædike i begge Kirker hver Søndag, og lige saa godt som de kunne det, maa Præsterne i Esbjerg hver for sig kunne prædike i to Kirker. Jeg ser ikke, at der vil

opstaa nogen egentlig Ulempe i den Henseende. Jeg vil derfor tilraade, at man følger Mindretallet og stemmer for dette Forslag som det, der baade giver Esbjerg de største Fordels, som formindsfer Ulemperne ved de kirkelige Forhold der, og som naturligvis medfører betydelige Besparelser for Statskassen. Jeg tillader mig ogsaa at henstille til den højtærede Minister at tage Forholdet under nærmere Overvejelse, og saa vidt mulig fremkomme med Forslag til 3dje Behandling, for saa vidt det her opførte Forslag nægtes, om at Bevillingen da kan anvendes til Paabegyndelse af en ny Kirke. Det vil jo ikke være nødvendigt at have større Beløb; thi en helt ny Kirke af den Størrelse vil jo ikke kunne tænkes opført paa et Aar, og saa er det ikke nogen Nytte til at have flere Penge bevilget, end der egentlig kan siges at være Brug for. Dette tillader jeg mig at henstille, ligesom jeg ogsaa gentager min Henstilling til det høje Ting om at følge Mindretallets Forslag, som efter min Mening vil være det, der baade for Esbjerg og Staten i det hele taget vil være det fordelagtigste og heldigste.

Blumme: For saa vidt man skulde følge den sidste ærede Taler (Aaberg), maatte der i det mindste foreligge et bestemt Tilfald, saa vel fra Flertallets Ordfører som fra Ministeren om, at der, hvis man fulgte Mindretallet, til 3dje Behandling vilde fremkomme et Tilbud i den Retning, den ærede Taler har anført. Det foreligger ikke. Jeg kan derfor ikke indse, at man kan gaa anden Vej end den, man er gaaet, naar man vil imødekomme Trangen i Esbjerg.

Ovesen: Det er kun nogle saa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre over for Vædringsforlag Nr. 120. Udvalget tilraader at udstemme en Bevilling paa 7,000 Kr., som er anført under det Afsnit paa Finansloven, som vi nu have til Forhandling, til Oprettelse af en Anstalt til Uddannelse af Vinter- og Biskolelærere i Vestjylland. Efter Udvalgets Vædringsforlag ser det jo ud, som om Udvalget her var fuldstændig enigt om, at denne Sum skal gaa ud. Men naar vi have hørt den ærede Ordfører og et andet æret Medlem af Udvalget, kan man dog deraf slutte, at det ikke er givet, at Finansudvalget er enigt om, at Sagen helt skal slaas ned, saa at der ikke maa blive oprettet en saadan Anstalt eller Skole. Det synes, at det er noget, som der blot ikke nu kan tages Bestemmelse om, og som, saa vidt jeg kan skønne, vil blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse inden 3dje Behand-